

τῆ ἀγορᾷ τεραφείλω, καὶ τὰ ἐκ παίδος ἐπεκαλούμην ὄπι- A Ἰνδύματ' αὐτὰ συλλαβίσθ' μοι εἰς τ' ἀΐονα τ' ἄπορος Κλέωνα,

Φωνάτω' αἰαδῆ. ταῦτα φροντίζοντί μοι,
Ἐκ δεξιάς ἀπέπαρδε κατὰ πύργων αἰήρ.
Καὶ γὰρ θεροσέκυστα, κατὰ τῶν περικτῶν δέ-
νων,

Τὼν κινκιδί' ἐξάραξα, κἀναχανῶν μέγα
Ἀνέκαχρον, ὃ βουλή, λόγους ἀγαθοὺς φέ-
ρον,

Εὐαγγελισάδην περὶ τῶν ὑμῶν βέλομαι.

Ἐξ ἔργ' ἡμῶν ὁ πόλεμος κατερράγη,
Οὐ πάποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιώτερας.

Τῶν δ' ὀφείλων τὰ πρὸς ἡμᾶς διεγαλλώισεν,
Ἐἴτ' ἐσφαίριον μ' ἐπαγγέλια, καὶ γὰρ φρα-
σα

Αὐτοῖς δὴ ῥήτορον, ποιμαίνεις ταχὺ,

Ἴνα τὰς ἀφύας ἀνοῖντο πολλαῖς τῆ βολῆ,

Τῶν δημιουργῶν συλλαβῆν τὰ ξύβλια.

Οἷδ' ἀνεκέρτισαν, καὶ περὶ ἐμὲ ἐνεχίνε-
σαν.

Οἷδ' ὑπονοήσας ὁ Παφλαγῶν, εἰδὼς ἀ-
ρα

Οἷς ἢ δεῦρ' ἢ βελὴ μάλιστα ῥήμασι,

Γνώμην ἔλεξεν, αἰήδρες ἦδη μοι δοκεῖ,

Ἐπὶ συμφορῆς ἀγαθῶσιν εἰσηγγελμέ-
νας,

Εὐαγγέλια θύειν, ἐκείτων βοῆς, τῆ δεῦρ'.

Ἐπένοσεν εἰς ἐμείνον ἢ βελὴ πάλιν.

Os afferte impudens. Cogitanti isthac mi-
hi,

Cinadus à dextra perèdit illicò:

Et ego adoravi, & cancellarum ianuam

Natibus pulsavi, effregique: & quàm maxi-
mo

Hiatu exclamaui: ô senatus fero bona

Verba: & latum volo vobis dicere nun-
cium.

Ex quo bellum abruptum nobis, haud unquam
ego

Preciosiores vidi apuas. Tum protenus

Senatorum vultus serenos conspicio:

Et illi ob latum me coronant nuncium.

Dixi autem pleraque illis occultè: & statim

Effeci, ut multas apuas uno obolo emerent,

Et opificum patellas comprehenderent.

Illi autem applausere, iniuncto aperto ore me:

Hic suspectum me habebat Paphlago: & quia

Videbat, quæ senatui potissimum

Grata oratio, mox protulit sententiam:

Viri Athenienses, nunc videtur mihi bonas

Ob arumnas, quæ nunciatæ sunt mihi,

Deæ immolandam Hecatomben, latum nun-
cium.

Rursum senatus ei tunc annuit. Et ego

Σχόλια. Φροντίζοντί μοι] εὐχομένη καὶ μεμνῶν-
τι. Ἀπέπαρδεν] οὕτως Ἀττικῶι τὸ πορδὶ ἠφείναι, πα-
ρεῖλε ἢ τοῦτο γέλωτος χάειν. κατὰ πύργων δὲ εὐρύφρα-
κτος. Προσεκύνω.] προσεκύνω ὡς περὶ σημείου τινὸς
δοθέντος, ἴσ' ἔον μὲν τοι ὅτι γέλωτος χάειν προσεῖλη-
φε ταῦτα. Τὼν κινκιδί' ἐξάραξα.] πλὴν θύρας, ἢ κατ-
κελον τοῦ δικαστηρίου. ἰδίως ἢ τῶν διπλῶν θύρας, οὕτω
κλητέον. ἄς τινος δικλίδας φασίν, ἢ κινκιδί' ἰδίως ἢ ὄπι, ἢ
δὲ ἢς ἢ κλεις πέμπεται. Ἐξάραξα.] ἀνέαξα, ὃ δὲ λέγει,
τοιοῦτόν ἐστιν. Ἐαρήθας φησὶ τῶν δ' ὀφείλων σημαίω, ἔχρας
τὸ σῶμα καὶ πλὴν ἀγωνίαν ἀποβαλάν, ὡς περὶ τὸ σῶμα
ἀνοίξας ἀνέκαχρον. εὐαγγέλια δὲ εὐαγγέλια λέγειν
ἀττικῶς. πόλεμος δὲ ὁ Πελοποννησιακὸς δηλονότι. κα-
τερράγη δὲ ἀντὶ τοῦ σιωπέσειεν. Ἀφύας.] εἶδος λε-
πτῶν ἰχθύων ἀγαν. αἷς δὲ σπυλὸς γῆρας ἐστὶ πᾶν ἰλυώ-
δης ὅταν συστῇ καὶ γῆραιται μέλας, φύσει τινὶ δ' ὀφείλων
εἰς ζωὰ μεταβάλλεται πᾶμπολα. οὐδὲν δὲ δ' ἰόντων προ-
φῆς. ἀπὸ γὰρ γε μὴν ἀλλήλας περικυμῶσιν. ἀρα ἢ
αὐτῶν εἰματὰ λεπτά. εἰς δὲ ἀλλῶν ἰχθύων θήραν κί-
σων. συμβαίνει δὲ πλὴν ἀφύαν τῶν ἀφύων. ὅθεν καὶ
παροιμία ἀφύα ἐς πῦρ, ὅτι τῶν τέλος ὄξυ λαμβανόν-
των. ἐνικῶς δὲ δ' ἔστι ἐν Ταρλίωσι αἷς εἶπεν ἀφύη. ἐν ἄλ-
λοισ δ' αἰετὶ πληθύντικῶς τῶν ἀφύων. λέγεται δὲ καὶ ἀ-
φρός ἔχει πλὴν λευκότητι. ἔστι δὲ ἢ τῶν πολλῶν λεγομέ-
νη ἐν γαλικῇ. καὶ ἀφύων τιμὴ τὸ ἐλαίον. ἐπειδὴ αὐτῶν ἐ-
φονται. καὶ ἀφύας Φαληρεῖας τῶν μεγάλων. Φαληρεῖς
δὲ λιλύω τῆς Ἀττικῆς. ἢς, ἔστι δὲ γῆρας πλείονα. ἢ μὲν ἀφρί-
τις λεγομένη. ἢ τις γίνεται ἀπὸ γόνου, ἀλλ' ἐκ τοῦ
ὄπισθεν ἀζοντος τῆ θάλασσης ἀφροῦ καὶ πηλοῦ ἰλυώδους
ὡς ἀνωτέρω ἔρησθ. ἐτέρω δὲ ἐστὶ ἢ λεγομένη κωβίτις. ἢ
γίνεται ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φαύλων τῶν ἐν τῇ ἀμμοφρο-
μῶν κωβίων. ἔξ αὐτῆς δὲ ἔτεται ἀφ' ἐκρασίου κα-
λουῦται. καὶ ἄλλη ἢ τις ἐστὶ γῆρας μαγνίδων. καὶ ἄλλη

ἐκ τῆς μεμβράδος. καὶ ἄλλη ἐκ τῶν μικρῶν κερσίων. ἔστι
δὲ κρονηρομυθὴ ἀφρίτις. σφόδρα δὲ καὶ μέγιστον
τῶν τῶν Ἀθηνῶσι σπουδάζεται. Ἀξιώτερας.] εὐ-
νοτέρας τῆς ἀξίας τιμῆς. ἄξιον παρ' Ἀττικῶς τὸ εὖνον.
Διεγαλλώισεν.] προσεῖλη καὶ πᾶσα, καὶ πῆρα ἐχθρό-
τα. τούτῃσιν ἐκ τῆς ὀργῆς μετέβαλε καὶ μετηλλάγη.
Ἐδοτὸ δὲ τῶν ἀφύων κλειῶς τῶν διεγαλλώισεν ἐχθρότα. ὅ-
τι ἐμπαίρειος οἱ Ἀθηνῶσι εἶχον τῆς ναυτικῆς. σκώπεται
δὲ αὐτοῦς, ὡς μικροῖς δελεάζοις λήμματασιν. Ἐσφα-
νοῦ μ' εὐαγγέλια.] τὰς γὰρ εὐαγγελιστομῶνας τὴν ἀγα-
θὸν, σφάνοις ἐτίμων.

BISETVS. Ἐσφανοῦ] τινὲς εὐαγγέλια γρα-
πτόν νομίζουσι. ἀλλ' εἰ μὲν γὰρ εὐαγγέλια, ἔλλει-
ψις ἔσται τῆς ἐξ ἀποθέσεως, ἔχει τὰ εὐαγγέλια, ἔχει πλὴν
καλῶ καὶ γὰρ ἀθῶν ἀγγελίαν. εἰ δὲ εὐαγγέλια, ἔσται δ' ὀλι-
κῆ ἀπὸ τῆς εὐθείας εὐαγγελία.

Σχόλια. Ἀπὸ ῥήτορον.] τὸ ἐν μυστικῶν λεγομένη.
ὅ] τὸ κεκρυμμένον καὶ ἀγνωστον αὐτῶν ἀποθέμενος,
ἢ ἔχοιεν καὶ τοῦ ἀγοράσειν. Τῶν δημιουργῶν.] τῶν
σκευοποιῶν. τῶν κεραμῶν, δημιουργῶν δὲ ἐκαλοῦν καὶ
τὰς νῦν καλουμένης ὑπομνηστικῆς. πούτῃ τὰς πα-
ρεσῶτας τῆν ὑμῶν γυναικῶν. ὅθεν ἐστὶ καὶ Μενάνδρου δη-
μιουργός. κοινῶς δὲ ἔλεγον δημιουργοὺς τοὺς τὰ δημό-
σια ἐργαστομῶνας. ποτὲ δὲ καὶ τῶν ἀρχιτεκτονῶν, ὡς ἐν
εἰρήνῃ καὶ δημιουργικῶς, ἐντὶ τοῦ τεκτονικῆς. ξύβλια
δὲ, τὰ ἄξυβλια. Ἀνεκέρτισαν.] ἠθροσά, τε καὶ ἐκέρτι-
σαν. δ' εἰματὰ δὲ χαρᾶς. ἐκέρτισαν δὲ ἐντὶ τῶν ἐβρίπτων
ἢ ἐμοὶ προσεῖχον ὑπονοήσας ἢ, ὑποπτεύσας ἢ κατ' ἐνόησας
τότε καὶ παρ' ἰδῶν. Ἐπὶ συμφορῆς ἀγαθῶν.] ὅτι ἀγαθοῖς
πράγμασι. μέθον δὲ ὄνομα, ἢ συμφορᾶ. δηλοῖ γὰρ καὶ τὸ
καλὸν καὶ τὸ κακόν, ἐκ τῆς προσθήκης ἢ ἀποφορῆς.
ὡς περὶ οὗ καὶ νῦν προσεῖς ἐπ' ἀγαθῶν, ἐκ ἀφῆκῃ
ὅτι τοῦ πονηρῶ νοεῖται.